

Nr 50

Av herr Källstad, om utvidgning av vigselrätten vid kyrklig vigsel.

Enligt 4 kap. 2 § giftermålsbalken må kyrklig vigsel äga rum inom svenska kyrkan endast om de trolovade eller en av dem tillhör svenska kyrkan och inom annat trossamfund, om konungen medgivit att vigsel må förrättas inom samfundet och endast om de trolovade eller en av dem tillhör samfundet i fråga.

Det föreligger alltså en inskränkning beträffande kyrklig vigsel. Den kan ske endast på villkor att en av de trolovade tillhör samma samfund som vigselförrättaren. Präst inom svenska kyrkan kan ej viga två trolovade, som har trätt ur svenska kyrkan och gått in i annat kristet trossamfund. Präster med vigselbehörighet i annat samfund än svenska kyrkan kan ej förrätta vigsel, om de trolovade tillhör svenska kyrkan eller annat trossamfund än vigselförrättarens eget, även om de skulle önska ha ifrågavarande vigselförrättare och denne ställt sig villig.

Då de frikyrkliga samfunden har ett stort antal gudstjänstbesökare, och vänner till samfundet i fråga, s. k. anhängare, vilka utan att vara matrikulerade medlemmar ändå är stödjande och också önskar ha sina kyrkliga förrättningar utförda i ifrågavarande trossamfund, uppkommer särskilt i dessa fall ett hinder för den behörige vigselförrättaren att förrätta vigsel, även om de trolovade önskar det.

Rent principiellt sett vore det en naturlig följd av att vederbörande prästerskap erhållit vigselbehörighet, att denna behörighet innebar full rätt att förrätta kyrklig vigsel oberoende av vilket trossamfund de trolovade tillhör. Är samhällets legitimation en gång given, bör den gälla i alla de fall det uttalas önskan om kyrklig vigsel, förutsatt att de trolovade tillhör något trossamfund. I en tid av allt större samverkan och ekumenisk förståelse samfunden emellan borde detta också te sig naturligt. Då detta är en fråga som berör svenska kyrkan såväl som övriga trossamfund bör den kunna lösas oberoende av pågående utredning rörande förhållandet mellan staten och svenska kyrkan.

Under hänvisning till vad som anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte vidta åtgärder syftande till förslag om en sådan förändring av 4 kap. 2 § giftermålsbalken att den innefattar bestämmelse om full vigselrätt för behörig vigselförrättare vid kyrklig vigsel inom svenska kyrkan och inom annat trossamfund.

Stockholm den 17 januari 1962

Thorvald Källstad